

Miljø- og Fødevareministeriet
Departementet

Folketingets Miljø- og Fødevareudvalg

Den 10. juni 2020
Sagsnummer: 2020-646

./.

Vedlagt fremsendes til udvalgets orientering samlenotat vedrørende forelæggelse i Folketingets Europaudvalg i uge 25 om Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2019/1838 for så vidt angår visse fiskerimuligheder for 2020 i Østersøen, og ændring af forordning (EU) 2020/123 for så vidt angår visse fiskerimuligheder for 2020 i EU-farvande og visse andre farvande samt Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009, og ændring af Rådets forordninger (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1005/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/1139 for så vidt angår fiskerikontrol.

Med venlig hilsen

Jesper Wulff Pedersen

EU og Internationalt
Den 9. juni 2020
MFVM 071

SAMLENOTAT
Forelæggelse i Folketingets Europaudvalg i uge 25

1. Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2019/1838 for så vidt angår visse fiskerimuligheder for 2020 i Østersøen, og ændring af forordning (EU) 2020/123 for så vidt angår visse fiskerimuligheder for 2020 i EU-farvande og visse andre farvande
– *Sagen ventes vedtaget i skriftlig procedure*
KOM(2020)205

side 2
2. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009, og ændring af Rådets forordninger (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1005/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/1139 for så vidt angår fiskerikontrol
– *Delvis generel indstilling*
KOM(2018)368

side 10

NOTAT TIL EUROPAUDVALGSMØDE 16. JUNI 2020

1. **Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2019/1838 for så vidt angår visse fiskerimuligheder for 2020 i Østersøen, og ændring af forordning (EU) 2020/123 for så vidt angår visse fiskerimuligheder for 2020 i EU-farvande og visse andre farvande**

KOM(2020)205

Nyt notat.

Resumé

Kommissionen har fremlagt forslag om ændring af Rådets forordning (EU) 2019/1838 for så vidt angår visse fiskerimuligheder for 2020 i Østersøen med en mindre teknisk ændring med forslag om, at mindre fartøjer kan fiske med flydende langliner i lukkeperioderne, og ændring af forordning (EU) 2020/123 blandt andet for så vidt angår visse fiskerimuligheder for brisling og rejer samt supplerende tiltag for torsk i Nordsøen og Skagerrak. Forslaget skønnes at have en positiv virkning for beskyttelsesniveauet i Danmark og EU, da forslaget tager højde for bestandssituationen for de berørte bestande.

Baggrund

Kommissionen har den 20. maj 2020 ved KOM (2020) 205 fremlagt forslag til ændring af forordning (EU) 2019/1838 for så vidt angår visse fiskerimuligheder for 2020 i Østersøen, og ændring af forordning (EU) 2020/123 for så vidt angår visse fiskerimuligheder for brisling og rejer for 2020 i EU- og ikke EU-farvande, samt supplerende tiltag for torsk i Nordsøen og Skagerrak.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 3 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal.

Sagen ventes vedtaget i skriftlig procedure. Forventningen er ikrafttræden 1. juli 2020, selvom visse elementer kan have en implementeringsperiode.

Formål og indhold

Rådet (landbrug og fiskeri) opnåede i oktober 2019 politisk enighed om en forordning om fastsættelse af fiskerimuligheder for 2020 i Østersøen (2019/1838) og i december 2019 politisk enighed om en forordning om fastsættelse af fiskerimuligheder for 2020 i EU-farvande og for EU-fartøjer i visse andre farvande og for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande (2020/123).

Kommissionens forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2019/1838 indeholder en mindre teknisk ændring med forslag om, at mindre fartøjer kan fiske med flydende langliner i lukkeperioderne.

Forslaget til Rådets forordning om en ændring af forordning (EU) 2020/123 indeholder fastsættelse af fiskerimuligheder for brisling i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat, forøgelse af fiskerimulighederne for rejer i Skagerrak, samt supplerende tiltag for torsk i Nordsøen og Skagerrak. Derudover indeholder forslaget visse andre ændringer af fiskerimulighederne for 2020.

Fiskerimuligheder i Østersøen

Forslaget indeholder en korrektion, der vil gøre det muligt for fiskere med mindre fartøjer, der ikke er omfattet af de gældende lukkeperioder for fiskeri efter torsk, at fiske med flydende langliner i lukkeperioden. Denne bestemmelse var ved en fejl ikke medtaget i forordningen om fiskerimuligheder for 2020.

Supplerende tiltag for torsk i Nordsøen og Skagerrak

I december 2019 blev EU og Norge enige om at reducere fiskerimulighederne efter torsk i Nordsøen og Skagerrak med 50 % for 2020¹ sammenholdt med 2019 samt at indføre en række gydelukninger i 1. kvartal i Skagerrak samt den Nordlige Nordsø. I tillæg hertil blev det aftalt, at der snarest muligt i 2020 skulle fastlægges supplerende tiltag for torsk, med henblik på at hjælpe til genopbygningen af bestanden. Kommissionen lægger i sit forslag vægt på, at det Internationale Havundersøgelseråd (ICES) vurderer, at fiskeritrykket er over det biologiske referencepunkt (Flim), mens biomassen er under det biologiske referencepunkt (Blim), hvorfor tiltag skal fastlægges med henblik på hurtigst muligt at genopbygge bestanden til niveauer, der kan producere Maksimalt Bæredygtigt Udbytte (Fmsy).

Kommissionens forslag følger overordnet samme tilgang som det forslag, der blev fremsat i et non-paper i forbindelse med forslag til 1. ændring af fiskerimulighederne for 2020. Kommissionens forslag er derfor at fastlægge store 'begrænsede områder', hvor fiskeri er forbudt, med mindre fiskefartøjer efterlever visse adgangsbetingelser. De begrænsede områder dækker hele Skagerrak, samt den nordlige Nordsø i britisk fiskerizone og et område i den danske del af Nordsøen, og gælder fiskeri med trawl og vod med en mindstemasketørrelse på 70 mm samt med garn og langliner. I forhold til forslaget i Kommissionens non-paper er bomtrawl (redskabskode TBB) tilføjet listen over omfattede redskaber. Endvidere indeholder forslaget nu en liste med definerede redskaber, som kan anvendes. Forslaget modificerer også processen for evaluering af redskaber af EU's Videnskabelige, Tekniske og Økonomiske Komité for Fiskeri (STECF).

Kort over de foreslåede områdelukninger:

Kilde: DTU Aqua

Kortet ovenfor viser Kommissionens forslag til begrænsede områder i Skagerrak og den nordlige Nordsø (grønt), de allerede vedtagne gydelukninger fremgår med rødt.

Forslaget fastsætter en række adgangsbetingelser for at fiske i de begrænsede områder. Herefter er det muligt at fiske i de begrænsede områder, hvis ikke en af de følgende betingelser overholdes:

- a) Torsk ikke overstiger 5% af de samlede fangster pr. fisketur.
- b) Der fiskes med et redskab, for hvilket et videnskabeligt studie viser, at det reducerer fangsterne af torsk med 50%, sammenlignet med et 120 mm redskab. Såfremt dette redskab ikke har været evalueret af STECF kan dette gøres. Hvis STECF giver en negativ udtalelse, kan der ikke længere fiskes med redskabet i det begrænsede område.
- c) Der i fiskeriet med mere end 100 mm (TR1), benyttes et af følgende redskaber:
 - Trawl ("Belly trawls") med en minimum masketørrelse i kroppen af trawlet på 600 mm;

¹ Rådgivningen anbefalede en reduktion på -61% med henblik på at have genopbygget bestanden til over Blim i 2021 gennem fastsættelse af fiskerimuligheder alene.

- Forhøjet fiskeline (0,6 m fra bunden);
 - Horisontale separatorpaneler med stormaskede udslipspaneler;
- d) Der i fiskeriet med mere end 70 mm men mindre end 100 mm (TR2), benyttes et af følgende redskaber:
- Horisontal sorteringsrist med højst 50 mm mellem tremmerne, der adskiller fladfisk og rundfisk, med en ublokeret åbning, hvor rundfisk kan slippe ud;
 - Seltra panel med en maskestørrelse på 300 mm (kvadratmasker);
 - Sorteringsrist med højst 35 mm mellem tremmerne, med en ublokeret åbning, hvor fisk kan slippe ud;
- e) Medlemsstaterne udarbejder en national torskeplan, der har til formål at reducere torskefangster med 50% sammenlignet med 2019 gennem tekniske regler og områdetiltag. En sådan plan skal evalueres af STECF senest to måneder efter implementeringen.
- f) Fartøjet har installeret elektronisk monitoringsudstyr (kamera) med henblik på fuldt dokumenteret fiskeri.

Forslaget fastsætter, at fartøjer, der fisker under adgangsbetingelserne skal være underlagt øget kontrol og overvågning. Derudover skal fartøjerne være i besiddelse af en fiskeritilladelse, som fastsat i artikel 7 i kontrolforordningen (EU) 1224/2009. Fartøjer, der fisker i de begrænsede områder skal ligeledes omfattes af observatørture eller 'sidste træk' ('last haul') inspektioner.

Brisling i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat

ICES fremlagde sin rådgivning den 14. april 2020. Rådgivningen dækker siden 2019 både Nordsøen og Skagerrak/Kattegat. Hvor der tidligere kun foreslå en MSY-rådgivning for Nordsøen, giver ICES nu MSY-rådgivning for hele området. ICES rådgiver om en samlet TAC² for brisling i Nordsøen og Skagerrak/Kattegat for perioden 1. juli 2020 til 30. juni 2021 på 207.807 tons.

Da ICES nu giver en samlet rådgivning for de to TAC-områder, henholdsvis Nordsøen og Skagerrak/Kattegat, skal der findes en fordeling mellem de to forvaltningsområder. Da bestanden i Skagerrak/Kattegat er fælles forvaltet med Norge, skal der afholdes konsultationer om fordelingen mellem de to farvandsområder, samt om niveauet af fiskerimuligheder i Skagerrak/Kattegat mellem EU/Norge forud for fastsættelsen af fiskerimulighederne i EU for begge farvandsområder. I Kommissionens forslag er de konkrete fiskerimuligheder derfor angivet med 'pm'³. Da en fordeling mellem de to forvaltningsområder også påvirker fiskerimulighederne for brisling i Nordsøen, har resultatet også implikationer for Storbritannien, som efter Danmark er næststørste kvoteholder i Nordsøen.

Rejer i Skagerrak

ICES fremlagde sin rådgivning den 9. marts 2020. Rådgivningen opdaterer den tidligere rådgivning, der for 2020 kun dækkede de to første kvartaler. På baggrund af konsultationer med Norge foreslås EU's fiskerimuligheder efter rejer i Skagerrak i 2020 fastlagt til 3.266 tons, heraf 2.123 tons til Danmark. Forslaget følger den biologiske rådgivning fra ICES.

Sild i Nordsøen

Aftalen mellem EU og Norge tillader hver part at fiske op til 50.000 tons, plus yderligere 10.000 tons, hvis der anmodes om dette, i hinandens farvande. Denne mulighed for at anmode om at fiske yderligere 10.000 tons i hinandens farvande foreslås reflekteret i forordningen om fiskerimuligheder for 2020.

Yderligere elementer

Forslaget indeholder derudover forslag til fastsættelse af fiskerimuligheder for ansjos for perioden 1. juli 2020 til 30. juni 2021, samt implementering af visse tiltag vedtaget i en række regionale fiskeriforvaltningsorganisationer. Ligeledes indeholder forslaget en teknisk ændring vedrørende fiskeri med venezuelansk flagede fartøjer i EU-farvand ved Guyana.

² TAC = Total Allowable Catches = Samlede Tilladte Fangstmængder.

³ Pm = pro memoria = til senere udfyldelse.

Forslaget fastsætter ligeledes, at Storbritannien vil blive konsulteret om forslaget, da det er fremsat i overgangsperioden, i overensstemmelse med bestemmelserne i Udtrædelsesaftalens artikel 130, stk. 1.

Kommissionen foreslår, at forordningen træder i kraft dagen efter offentliggørelse og finder anvendelse med tilbagevirkende kraft fra 1. januar 2020.

Formandskabet har fremlagt et kompromisforslag, som blandt andet indeholder følgende ændringer af Kommissionens oprindelige forslag:

- Reintroducerer fiskeriforbudsperioden for tobis, der dækker perioden den 1. januar 2020-31. marts og 1. august til 31. december 2020. Der er tale om en korrektion, fordi dette element fejlagtigt ikke var inkluderet ved vedtagelsen af forordningen for fiskerimulighederne 2020.

Vedrørende supplerende tiltag for torsk specificeres det i formandskabets kompromisforslag, at:

- Forbuddet gælder fiskeri med trawl og vod med en mindstemaskestørrelse på 70 mm i Nordsøen og 90 mm i Skagerrak.
- Reduktionen på 50% torskefangster skal vurderes i forhold til den relevante mindstemaskestørrelse, som fastsat i forordningen om tekniske foranstaltninger i fiskeriet (2019/1241, Bilag V, del B, punkt 1.1).
- Bomtrawl (redskabskode TBB) er taget af listen over omfattede redskaber.
- Muligheden for at installere elektronisk monitoreringsudstyr (kamera) med henblik på fuldt dokumenteret fiskeri slettes.
- Kravet om en fiskeritilladelse, jf. artikel 7 i kontrolforordningen, forordning (EU) 1224/2009, slettes. Medlemsstaterne pålægges herefter et ikke nærmere specificeret krav om at øge monitorering, kontrol og overvågning med henblik på at sikre efterlevelsen af adgangskravene til de begrænsede områder.
- Der åbnes op for en alternativ ikrafttrædelsesdato for visse elementer i forslaget, uden at dette dog specificeres nærmere.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig om forslaget.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Gældende dansk ret

Ikke relevant.

Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser.

Økonomiske konsekvenser

De foreslåede tiltag for torsk vil kunne have væsentlige erhvervsøkonomiske indvirkninger for det danske, demersale fiskerierhverv. Det skyldes, at de foreslåede lukkeområder er meget store og vil betyde en lukning af hele Skagerrak for demersalt fiskeri for de fartøjer, som ikke kan leve op til de angivne adgangsbetingelser. Derudover tager tiltagene ikke højde for, at Danmark har den største torskekvote i EU27, hvilket betyder, at Danmark har manøvrerum til at have et blandet demersalt fiskeri, samt et vist målrettet fiskeri efter torsk. Tiltagene forventes desuden i vidt omfang at kræve investeringer i nye redskaber, da man øger kravet i forhold til de tekniske regler, der trådte i kraft i august 2019 under den nye forordning (EU) 2019/1241, til at kræve en 50 % reduktion i torskefangster i forhold til et 120 mm redskab. Der vil være behov for en nærmere analyse af de foreslåede undtagelser med henblik på at vurdere, om de i nogen grad kan afbøde virkningerne for visse fiskere. Tiltagene kan desuden have visse begrænsede statsfinansielle konsekvenser i form af øgede kontrolfunktioner.

De foreslåede ændringer af TAC og kvoter har visse erhvervsøkonomiske konsekvenser for danske fiskere, hvor det har en positiv konsekvens, at kvoten for rejer i Skagerrak øges på linje med den biologiske rådgivning. For brisling, hvor der både diskuteres en langsigtet fordeling af brisling mellem Nordsøen og Skagerrak/Kattegat, samt en fastsættelse af fiskerimulighederne for 1. juli 2020 til 30. juni 2021 kan konsekvenserne først vurderes, når et konkret forslag foreligger. Fiskerimulighedernes størrelse har selvsagt også afledte erhvervsøkonomiske konsekvenser for forarbejdningsindustrien.

Forslaget skønnes at have en positiv virkning for beskyttelsesniveauet i Danmark og EU, da forslaget tager højde for bestandssituationen for de berørte bestande.

Høring

§ 5-udvalget (fiskeri) har været hørt.

Danmarks Fiskeriforening Producent Organisation (DFPO) finder det problematisk, at Kommissionens forslag til supplerende tiltag for torsk er betinget af, at der skal fiskes med særligt selektive redskaber. Dette er i sig selv et stort problem og vil yderligere besværliggøre fiskeriet for en lang række fiskere, men den måske største udfordring er, at Kommissionen i sit forslag lægger op til krav om anvendelse af redskaber, som vil gøre en stor del af dansk fiskeri decideret urentabelt. Forslaget vil gøre det umuligt at udnytte flere danske kvoter – for eksempel de danske rødspættekvoter.

DFPO finder derfor, at Kommissionens forslag mangler proportionalitet i forhold til torskebestanden og den negative påvirkning af fiskeriets rentabilitet, som følger af forslaget: Forslaget forbyder alt direkte torskefiskeri/blandet fiskeri med almindeligt trawl og snurrevod med 120mm samt garn- og krogefiskeri og er ifølge DFPO en direkte indblanding i den selvbestemmelse om national regulering af fiskeriet, som ellers klart følger af grundforordningen for den fælles fiskeripolitik (artikel 16 i forordning (EU) 1380/2013).

DFPO påpeger vedrørende Kommissionens udgangspunkt om, at hvis fiskerimønstret ikke ændres i forhold til gennemsnittet af de foregående år, vil der sandsynligvis blive fanget ca. 40.000 tons torsk i 2020, at denne tilgang er meget teoretisk og baseret på den urealistiske antagelse, at der sker en fuld udnyttelse af øvrige kvoter – hvilket ikke er tilfældet. Ligeledes er det ifølge DFPO en helt fejlagtig antagelse, at erhvervet hverken kan eller vil forsøge at tilpasse fiskerimønstret til kvotestørrelserne. Derudover tager Kommissionens forslag ikke højde for de negative konsekvenser, som corona-situationen har haft for fiskeriindsatsen i 2020.

DFPO finder, at Kommissionens forslag ikke indeholder muligheder for det blandede fiskeri med 120 mm eller krog- og garnfiskeriet. DFPO finder derfor, at redskabstekniske løsninger kun bør gælde for fiskeriet, der bruger mindre maskestørrelser end 120 mm. Kvotegrundlaget bør i stedet være styrende for fiskeriet over 120 mm. DFPO tilføjer, at hvis vurderingen i forhold til dansk fiskeri er, at kvotereguleringen ikke er tilstrækkelig, så er DFPO indstillet på at se på supplerende tiltag, herunder at det lukkede område i Skagerrak, ”Revet” også kan holdes lukket.

DFPO finder det ikke acceptabelt, at 300 mm SELTRA panel vil være en mulighed, da dette redskab ikke er testet i Nordsøen. I forhold til Skagerrak gælder det, at hvis brugen af SELTRA 300 skal kunne lade sig gøre uden et betydeligt tab af de jomfruhummere, som er en vigtig del af fangsten, er det vigtigt, at panelet har en vis afstand til bindestrikken. Ligeledes finder DFPO, at forsøg med skræmmekugler har vist så positive resultater, at også dette redskab bør kunne være en mulighed. DFPO finder dog, at Kommissionens forslag som det er fremlagt, vil betyde lukning af fiskerierne i Skagerrak, som vi kender dem i dag. Det understreges, at det vil være en katastrofe for dansk fiskeri. En katastrofe, som vil være mere omfattende end konsekvenserne ved et hårdt Brexit. Alle danske fiskere, der fisker jomfruhummer, vil blive berørt af de foreslåede stramminger - fiskere, der tilsammen landede 3.285 tons jomfruhummer fra Skagerrak i 2019, til en samlet værdi af 150 mio. kr. Dertil kommer værdien af de andre arter, som fiskes i det blandede fiskeri: kuller, mørksej, skærising, rødspætte m.fl.

DFPO finder fortsat, at de forslag som tidligere er fremsendt fra foreningen med en udvidelse både tidsmæssigt og arealmæssigt af lukningen nordvest for "Revet", er fuldt tilstrækkeligt til at give et målbart boost til torskebestanden. Sammen med den reduktion i indsats, der er sket i forbindelse med Covid-19 situationen, ser foreningen intet behov for yderligere regulering, der i den alvorlige situation for erhvervet ifølge foreningen nærmest kommer til at ligne chikane.

Vedrørende forslaget yderligere elementer tager DFPO for så vidt angår rejser til efterretning, at EU og Norge har aftalt TAC'en ud fra den fastlagte fælles forvaltningsstrategi. DFPO anbefaler dog, at der bliver iværksat et arbejde med at sikre, at der fastlægges en TAC, som kan være gældende for et forvaltningsår ad gangen frem for i dag, hvor der i realiteten fastsættes en TAC to gange om året. Det giver store problemer for de fiskere, som gerne vil planlægge deres fiskeri.

For så vidt angår TAC for brisling i Nordsøen og i Skagerrak/Kattegat har DFPO erfaret, at Kommissionen har indhentet mandat i Rådet til at foreslå en andel til Nordsøen på 82% og Skagerrak/Kattegat på 18%. Fordelingen er baseret på de seneste års TAC-niveau, hvilket DFPO ikke kan tilslutte sig. TAC i Skagerrak/Kattegat er i de senere år ikke blevet opfisket, hvorfor DFPO havde foreslået en fordeling, som gav 13% til Skagerrak/Kattegat, hvilket vil være en mere balanceret løsning.

Med hensyn til muligheden for at anvende flydende langliner i Østersøen bemærker DFPO, at det er positivt at se, at Kommissionen har mulighed for at rette åbenlyse fejl i forordninger.

Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri Producentorganisation (FSK-PO) mener, at den allerede vedtagne reduktion i kvoten for 2020 er et stort og vigtigt skridt i genopretningen. Hvis Kommissionen ønsker en yderligere reduktion, bør man ifølge FSK-PO ikke lukke for alt fiskeri, men derimod sikre og genoprette det skånsomme kystfiskeri, der allerede i dag fisker uden bifangst af betydning og med minimal påvirkning af de marine habitater. Kun ved at bevare og styrke det skånsomme kystfiskeri kan både bestand(e), miljø og kystsamfund bevares, samtidig med at bifangster af småfisk reduceres til et minimum. FSK-PO bemærker, at en afvikling af de skånsomme kystfiskerier ikke er i tråd med EU's egne politikker, hvorfor FSK-PO foreslår, at de rumlige beskyttelsesforanstaltninger ikke bør omfatte skånsomme kystfiskerier (som defineret i reguleringsbekendtgørelsens bilag 16) i områder, der er væsentlige for dette fiskeri. FSK-PO foreslår derfor aktivt at benytte det skånsomme kystfiskeri til at nå målsætningerne i EU's fiskeri og miljøpolitikker. Det gøres ifølge foreningen ved at sikre det skånsomme kystfiskeris adgang til at fiske i de områder, som er væsentlige for dette fiskeri. Kystfiskeriet er et immobil fiskeri, der modsat det mobile fiskeri, er afhængigt af dets lokale fangstpladser og derfor vil forsvinde, hvis disse lukkes ('begrænses') for fiskeri. FSK-PO er tilhænger af at beskytte og bevare fiskeressourcen og dens levested, og foreningen ser ikke en modsætning mellem at beskytte fiskebestande og vigtige områder og samtidig opretholde det skånsomme kystfiskeri.

FSK-PO påpeger, at landinger fra garnfiskeri i 2018 var på 4.347 tons torsk mod et samlet udsmid fra samtlige fiskerier på næsten 8.000 tons torsk. FSK-PO anfører, at Kommissionen med det foreslåede tiltag vil afvikle garnfiskeriet, selvom de landede mængder af torsk kun er halvt så store som den samlede mængde discard, og selv om garnfiskeri er noget af det mest selektive og naturskånsomme fiskeri, der findes. Det bemærkes, at bifangst af småfisk i garnfiskeriet er minimal, og der henvises i den sammenhæng blandt andet til "last haul"-kontroller. Til det skånsomme fiskeri hører ifølge FSK-PO også det danske snurrevodsfiskeri, som udgør en væsentlig del af Skagerraks kystfiskeri. Det anføres, at tal fra DTU Aqua baseret på 9 forskellige observatorture fra 2017-2019 indikerer, at bifangst af torsk i kystfiskeriets snurrevodsfiskeri i Jammerbugt i Skagerrak (kystbåde fra Thorupstrand) er yderst minimalt: på under 1 promille af den samlede fangst. Kystfiskeriets snurrevodsfiskeri efter rødspætter er i Skagerrak ifølge foreningen koncentreret omkring Jammerbugten (ud til 24 sømil fra kystlinjen), som er et vigtigt levested for rødspættebestanden, der understøtter et betydeligt kystfiskeri og flere kystsamfund. Kystfiskeriet efter rødspætter kan efter foreningens opfattelse foregå med minimal påvirkning af torskebestanden, og da Jammerbugten er et mindre vigtigt sted for torsk, bør kystfiskeri efter rødspætter som minimum kunne forsætte. Kommissionens forslag sigter udelukkende på at reducere fiskeridødeligheden (F). Men forslaget er efter FSK-PO's opfattelse i direkte i modstrid med alle øvrige mål og politikker i den flerårige plan for Nordsøen – idet konsekvensen ved indgrebet er en total lukning af det kystnære og skånsomme fiskeri, som bidrager væsentligt socioøkonomisk og sociokulturelt til

kystområderne, og hvis fiskerier bidrager mest til at eliminere udsmid. Det understreges, at afvikling af det skånsomme fiskeri heller ikke er i tråd med Unionens miljøpolitikker eller FN's Verdensmål. Forslaget er også ifølge FSK-PO i direkte modstrid med EU Kommissionens egen biodiversitetsstrategi og jord-til-bord strategi samt EU's reduktionsmål for CO₂, idet de skånsomme kystfiskerier ifølge FSK-PO har et lavere CO₂ aftryk end øvrige fiskerier efter samme arter. Skånsomt kystfiskeri med f.eks. garn og snurrevod foregår miljømæssigt ansvarligt og lever derfor op til fiskeripolitikken og den flerårige plan for de demersal bestandes målsætning om, at fiskeriets negative indvirkning på havets økosystem begrænses. Afslutningsvist stiller FSK-PO spørgsmålstegn ved, hvorfor der ikke gribes ind over for det rekreative fiskeri, når der pålægges en fuld lukning af erhvervsfiskeriet – der bør som i den vestlige Østersø indføres baglimits for det rekreative fiskeri. Ligeledes henvises der til klimaforandringerne.

Danmarks Naturfredningsforening (DN) hilser det velkommen, at Kommissionen har fremlagt forslag til supplerende tiltag med henblik på at hjælpe til genopbygning af torskebestanden i Nordsøen og Skagerrak. Det bemærkes, at ICES sidste år anbefalede at reducere fiskerimulighederne efter torsk i Nordsøen og Skagerrak med 61 % for 2020 i forhold til 2019 for at få genopbygget bestanden til over Blim i 2021. Ifølge DN blev disse videnskabelige anbefalinger ikke fulgt af EU's fiskeriministre og Norge, som indgik en aftale om en reduktion på 50 % samt en række foranstaltninger for at genopbygge bestanden. Der henvises til, at der ifølge EU's flerårige plan for demersale bestande i Nordsøen skal fastlægges særlige beskyttelsesforanstaltninger, hvis gydebiomassen ligger under MSY Btrigger og under Blim, som er tilfældet for torsk i Nordsøen og Skagerrak. Disse tiltag skal fastlægges med henblik på at reducere fiskerimuligheder til bæredygtige niveauer samt på hurtigst muligt at genopbygge bestanden til niveauer, der kan producere Maksimalt Bæredygtigt Udbytte (MSY). Det anføres, at fiskeritrykket på bestanden stadig er langt over Fmsy og dermed hurtigst muligt skal reduceres for at opfylde MSY-mål og for at hjælpe bestanden med at komme sig. DN hilser det velkommen, at der sættes fokus på at øge selektiviteten af redskaber for at mindske bifangst af torsk. DN mener, at der bør træffes foranstaltninger for at beskytte alle områder med store torskeforekomster, både for unge torsk og gydende torsk. Det bemærkes, at ICES har advaret om, at udsmid kan betyde, at fiskeridødeligheden af torsk er meget højere end de fastsatte kvoter for torsk. DN henviser til, at Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA) konstaterede, at størstedelen af fiskeriaktiviteter, der anvender aktive redskaber i Nordsøen, har en middel til meget stor risiko for, at landingsforpligtelsen ikke overholdes. Også Fiskeristyrelsens årlige rapport om fiskerikontrol indikerer ifølge DN, at der fortsat er udfordringer med at overholde reglerne for landingsforpligtelsen. For at genopbygge bestanden skal der dermed også indføres effektivt kontrol og monitoring for at sikre, dels at fiskeridødeligheden ikke overstiger kvoterne dels at de indførte lukke perioder/områder overholdes. Det er derfor utroligt vigtigt, at der indføres elektronisk overvågning (med kameraovervågning), hvis tiltagene for at bevare torsken skal virke.

Danmarks Pelagiske Producent Organisation (DPPO) bemærker, vedrørende TAC for brisling i Nordsøen og i Skagerrak/Kattegat, at disse afhænger af forhandlinger mellem EU og Norge om fordelingen af TAC mellem de to farvandsområder. DPPO har erfaret, at Kommissionen har indhentet mandat i Rådet, hvorefter der foreslås en andel til Nordsøen på 82% og Skagerrak/Kattegat (område 3a) på 18%. Fordelingen er baseret på de seneste 10 års TAC-niveau, hvilket DPPO ikke kan tilslutte sig. TAC i 3a har ikke afspejlet den biologiske rådgivning igennem en årrække. TAC har i stedet været fastsat politisk. DPPO har foreslået en fordeling som tildele 3a 9% af den samlede TAC og Nordsøen 91%. Det er en fordeling som afspejler både fangster, TAC og biologisk rådgivning.

Med hensyn til fleksibiliteten imellem områderne, så vurderer DPPO, at fiskerimulighederne skal udnyttes maksimalt. ICES har vurderet, at brislingebestanden i Nordsøen og 3a er én bestand. Den biologiske virkelighed bør også reflekteres i fastsættelsen af fiskerimulighederne. DPPO savner derfor i forslaget muligheden for at kunne flekse sildebifangstknoten i 3a til Nordsøen. Denne fleksmulighed bør som en naturlighed følge fleksmuligheden for de brisling, som bifangstknoten skal understøtte fiskeriet. DPPO anbefaler, at Danmark fremsætter forslag om, at sildebifangstknoten i 3a omfattes af en tilsvarende fleksmulighed som den, der er foreslået for brisling i 3a. Flexibilitet imellem Nordsøen og 3a har igennem længere tid været en mulighed for konsumfiskeriet på sild i 3a.

DPPO har ingen indvendinger mod den gensidige forhøjelse af niveauet af de fiskerimuligheder efter sild i Nordsøen, der kan fiskes i henholdsvis EU og Norsk farvand.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Flere af de berørte medlemsstater har stillet opklarende spørgsmål til forslaget konkrete fortolkning og rækkevidde. Der er forskellige skeptiske synsvinkler – skepsis over for områdernes afgrænsning, de omfattede redskaber, anvendelse af forordningen om fiskerimuligheder m.v. De fleste medlemsstater er skeptiske over for kontrolforanstaltninger i forordningen, særligt mulighed for anvendelse af CCTV.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen lægger generelt vægt på, at fiskeriet sker på baggrund af den bedste videnskabelige rådgivning, herunder at fiskeriet sker i overensstemmelse med princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY).

Regeringen lægger stor vægt på, at der vedtages målrettede, effektive, proportionale og umiddelbart implementerbare tiltag for torsk med henblik på at genopbygge bestanden i 2020, mens medlemsstaterne får tilstrækkelig tid til andre tiltag som for eksempel nationale torskeplaner. Regeringen lægger stor vægt på, at bomtrawl omfattes af forslaget på linje med anden trawlfiskeri.

Regeringen lægger vægt på, at tiltagene for torsk tager højde for de varierende fiskerier i forskellige medlemsstater inklusiv kvotefordeling samt tager hensyn til kystfiskeri af mindre omfang.

Regeringen støtter, at mulighed for anvendelse af elektronisk monitorering er en option blandt flere, som medlemsstaterne kan anvende.

Regeringen finder i forhold til fiskerimulighederne for brisling mellem Nordsøen og Skagerrak, at det er for tidligt at fastlægge en langsigtet fordeling, da Storbritannien i dette overgangså ikke kan konsulteres ordentligt. Storbritannien er den andenstørste kvoteholder i Nordsøen. Regeringen lægger på den baggrund vægt på, at der findes en ad hoc løsning for 2020/2021 for fordelingen af brisling mellem Nordsøen og Skagerrak/Kattegat. En sådan ad hoc løsning bør i den konkrete fastsættelse af fiskerimulighederne for brisling for 1. juli 2020 til 30. juni 2021 være på linje med princippet om maksimalt bæredygtigt udbytte (MSY). Regeringen arbejder derudover for, at kvoten for brisling vedtages hurtigst muligt, så den er på plads fra den 1. juli 2020.

Regeringen støtter forslaget om rejer i overensstemmelse med den videnskabelige rådgivning.

Endelig støtter regeringen den tekniske korrektion af forslaget om Østersøen vedrørende anvendelse af flydende langliner for mindre fartøjer i lukkeperioden.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Et forslag om supplerende torsketiltag i Nordsøen og Skagerrak indgik i tobis-forslaget i forelæggelsen til Folketingets Europaudvalg forud for rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 23. marts 2020 (skriftlig forelæggelse), jf. samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 12. marts 2020.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg.

2. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009, og ændring af Rådets forordninger (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1005/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/1139 for så vidt angår fiskerikontrol

KOM(2018)368

Revideret notat. Ændringer er markeret i marginen i forhold til grundnotat oversendt 12. juli 2018.

Resumé

Kommissionen har fremsendt forslag om en ændring af EU's fiskerikontrolsystem for at tilpasse dette til reformen af den fælles fiskeripolitik, afhjælpe visse svagheder konstateret under evalueringen af Fiskerikontrolforordningen og opdatere dette generelt i forhold til udviklingen på fiskeriområdet og også på andre politikområder. Det er blandt andet Kommissionens hensigt at skabe bro over huller mellem den fælles fiskeripolitik og andre EU-politikker, at forenkle lovgivningsrammen og reducere unødvendige administrative byrder. Det er endvidere Kommissionens hensigt at forbedre tilgængeligheden, troværdigheden og fuldstændigheden af data og oplysninger om fiskeriet, især fangstdata, og tillade udveksling og deling af oplysninger, og at fjerne hindringer for udviklingen af en kultur om overholdelse af reglerne og ligebehandling af operatører indenfor og mellem medlemsstaterne. Forslaget ændrer ud over Fiskerikontrolforordningen fire andre forordninger, som indeholder visse kontrolregler. Forslaget skønnes at have en positiv virkning for beskyttelsesniveauet i Danmark og i EU generelt, idet forslaget generelt indebærer en styrket kontrol og bedre effekt på beskyttelsen af naturressourcerne, blandt andet gennem anvendelse af mere målrettede og omkostningseffektive kontrolinstrumenter, såsom kamera.

Baggrund

Kommissionen har den 30. maj 2018 fremsendt forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009, og ændring af Rådets forordninger (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 1967/2006, (EF) nr. 1005/2008 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2016/1139 for så vidt angår fiskerikontrol. Forslaget er fremsendt i en dansk sprogversion den 18. juni 2018.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEUF artikel 43, stk. 2, og skal behandles efter proceduren for den almindelige lovgivningsprocedure i TEUF artikel 294.

Sagen forventes snarest behandlet i Rådet med henblik på delvis generel indstilling.

Formål og indhold

EU's fiskerikontrolsystem til at sikre efterlevelse af den fælles fiskeripolitik består af fire forordninger: 1) Fiskerikontrolforordningen⁴, 2) forordningen om EU-fiskerikontrolagenturet ("EFCA-forordningen")⁵, 3) Forordningen om ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri ("IUU-forordningen")⁶ og 4) Forordningen om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskeriflåder⁷.

Forslaget har til hensigt at revidere EU's fiskerikontrolsystem på nær forordningen om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskeriflåder, som er revideret for nyligt. På nær denne sidstnævnte forordning blev EU's

⁴ Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 af 20. november 2009.

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/473 af 19. marts 2019 (kodifikation).

⁶ Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 af 29. september 2008.

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2403 af 12. december 2017.

fiskerikontrolsystem designet før reformen af den fælles fiskeripolitik. Kommissionen peger på, at evalueringen af fiskerikontrolforordningen, en REFIT-evaluering (Kommissionens program for målrettet og effektiv regulering), en særlig rapport fra Den Europæiske Revisionsret og en resolution fra Europa-Parlamentet har vist, at fiskerikontrolsystemet har svagheder og samlet set ikke er fuldstændig tilstrækkeligt.

De specifikke formål med forslaget er ifølge Kommissionen:

- at skabe bro over huller mellem den fælles fiskeripolitik og andre EU-politikker,
- forenkle lovgivningsrammen og reducere unødvendige administrative byrder,
- forbedre tilgængeligheden, troværdigheden og fuldstændigheden af data og oplysninger om fiskeriet, især fangstdata, og tillade udveksling og deling af oplysninger, og
- fjerne hindringer for udviklingen af en kultur om overholdelse af reglerne og ligebehandling af operatører indenfor og mellem medlemsstaterne.

Det kan fremhæves, at der foreslås en række udvidelser af elektroniske løsninger på en række konkrete områder, skærper af regler for sanktioner og fiskerfartøjer under 12 meter og øget kontrol af rekreativt fiskeri.

Forslaget indeholder blandt andet følgende specifikke ændringsforslag:

Ændringer til Fiskerikontrolforordningen

Håndhævelse

Området, hvor EU-kontrollører kan gennemføre inspektioner udvides således, at det som noget nyt også kan ske på medlemsstaternes territorier udover som hidtil i EU-farvand og på EU-fiskerfartøjer uden for EU-farvand.

Der er foreslået en ny liste over overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik, som kvalificeres som alvorlige alene i kraft af deres type. Endvidere vil der være en ny detaljeret og udtømmende liste over kriterier til at betegne visse andre overtrædelser af den fælles fiskeripolitik som alvorlige.

Der introduceres obligatoriske administrative sanktioner og mindsteniveauer for bøder for alvorlige overtrædelser af den fælles fiskeripolitik. Minimumsbeløbet skal være mindst tre gange – og i gentagelsestilfælde mindst fem gange – værdien af de fiskevarer, der er opnået ved den alvorlige overtrædelse.

Visse regler i pointsystemet (hvor der tildeles point ved alvorlige overtrædelser af den fælles fiskeripolitik) bliver præciseret, herunder at point skal tildeles både indehaver af fiskerilicens og fartøjsfører, hvis de er forskellige, at kystmedlemsstaten kan tildele point i tilfælde af alvorlige overtrædelser, mens flagstaten skal håndhæve disse, og at point anvendes oveni hovedsanktioner for alvorlige overtrædelser.

Tilgængelighed, kvalitet og deling af data

Sporing af fartøjer

Alle fartøjer skal have et springssystem – det gælder også fartøjer under 12 meter, som i dag er undtaget. Der bliver introduceret en fleksibilitet i forhold til sporing af fartøjer, således at systemerne ikke nødvendigvis skal være satellitbaserede for fartøjer under 12 meter, som tilfældet er for omfattede fartøjer i dag.

Logbog

Den hidtidige undtagelse fra at registrere fangster af en art under 50 kg i logbogen fjernes. Dertil kommer ændringer af den tilladte tolerance for de i logbogen registrerede skøn over mængden af fisk i kg, der er om bord, i forhold til usorterede landinger. Den almindelige regel om en tolerancemargin på 10 % for hver art gælder således ikke for fangster af arter, der landes usorterede og udgør under 1 % af alle landede arter, og deres samlede vægt er under 100 kg. For fangster under 50 kg øges tolerancen til 20 %.

Fartøjer under 12 meter

Alle fiskerfartøjer under 12 meter skal som noget nyt rapportere deres fangster elektronisk.

Forudanmeldelse

Man udvider forudanmeldelse af landinger til alle fartøjer over 12 meter, og den vil ikke længere være begrænset til bestande under flerårige planer. Dertil kommer et generelt krav om forudanmeldelse ved landing i tredjelande og krav om tilladelse fra flagstat til at anløbe en havn i et tredjeland.

Kontrol af rekreative fiskerier

Der bliver krav om, at medlemsstaterne skal have et system til at kontrollere deltagere i rekreative fiskerier (registrering eller tilladelser) og indsamle oplysninger om fangster. For så vidt angår bestande, der er omfattet af EU-bevarelsesforanstaltninger, der omfatter rekreativt fiskeri, skal medlemsstaterne sørge for, at rekreative fiskere registrerer og indsender fangstopgørelser elektroniske til myndighederne dagligt eller efter hver fangstrejse. Desuden skal de indføre en registrerings- eller licensordning for fartøjer, der anvendes til rekreativt fiskeri som supplement til det ovenfor anførte system for alle rekreative fiskere. Forbuddet mod at sælge fangster fastholdes. Videre vil der kunne blive fastsat særlige bestemmelser om kontrol og mærkning af fiske-redskaber anvendt i de rekreative fiskerier, sporing af fartøjer mv.

Sporbarhed

Reglerne om sporbarhed præciseres, herunder at oplysningerne skal registreres og videregives elektronisk.

Undtagelsen fra sporbarhed for importerede produkter bliver fjernet, så disse produkter også omfattes af sporbarhed. Endvidere bliver undtagelse for produkter solgt til forbrugere tilpasset andre bestemmelser i forordningen (5 kg fiskeprodukter pr. forbruger pr. dag i stedet for 50 euro (ca. 373 kr.)).

Vejning, transport og salgsprocedurer og data

Som udgangspunkt skal alle produkter vejes pr. art ved landing, og det skal ske af operatører, der er registreret hos medlemsstaterne til at udføre vejningen. Undtagelse for vejning til søs afskaffes, og undtagelse for vejning efter transport ændres til en undtagelse for vejning af usorterede fiskeriprodukter ved landingen under skærpede vilkår, herunder at vejning sker på vejesystemer opereret eller kontrolleret af de kompetente myndigheder. For usorterede landinger til industriformål skal der ske udtagning af stikprøver ved landingen efter en risikobaseret stikprøveplan godkendt af Kommissionen, og for landinger af konsumfisk skal der foretages en anden vejning pr. art foretaget af en registreret vejer efter transporten. Der stilles krav om, at salgsnotaer, overtagelseserklæringer og transportdokumenter registreres digitalt og fremsendes elektronisk. Undtagelser for mængder, der sælges/gives til ikke-registrerede køberes private forbrug ændres og harmoniseres med bestemmelser for kontrol i forsyningskæden.

Datatilgængelighed og udveksling

Digitaliseringen af datasystemet fuldendes, og tilgængelighed, pålidelighed og udveksling af data forøges generelt. Det foreslås bl.a., at medlemsstaterne som noget nyt skal give Kommissionen fjernadgang på ethvert tidspunkt og uden varsel til de nationale overtrædelsesregistre ud over adgang til fiskeridata, kontrolldata og andre elektroniske fiskeridatabaser.

Brobygning over huller i forhold til den fælles fiskeripolitik

Landingsforpligtelsen

Der bliver krav om brug af elektroniske fjernovervågningssystemer, herunder via CCTV (kamera), med henblik på kontrol af landingsforpligtelsen, som berører individuelle fartøjer og flådesegmenter i henhold til risikovurdering gennemført af medlemsstaterne regionalt.

Fiskerikapacitet

Der bliver krav om, at visse fartøjer, der anvender aktive redskaber, skal udrustes med en anordning, som overvåger og registrerer motorkraft. Der introduceres krav om fysisk verifikation af fiskerfartøjers tonnage.

Nationale kontrolprogrammer og årsrapporter

De nationale kontrolprogrammer udvides til at dække kontrol af reglerne i den fælles fiskeripolitik, herunder af rekreative fiskerier. Der stilles krav om årlige rapporter om nationale inspektioner og kontroller.

Synergier med andre politikker

Rapportering af mistede fiskeredskaber forbedres ved brug af elektronisk logbog for alle kategorier af fartøjer. Der bliver hjemmel til at fastsætte EU-bestemmelser for mærkning og kontrol af fiskeredskaber for rekreative fiskerier. Bestemmelser om fiskeribegrænsede områder udvides til at dække EU-farvand og farvande uden for EU-farvand (i tredjelandes farvand og i internationalt farvand).

Ændringer til forordningen om EU-fiskerikontrolagenturet ("EFCA-forordningen")

EU-fiskerikontrolagenturets mål og mission tilpasses til den fælles fiskeripolitik efter reformen i 2013, og det geografiske anvendelsesområde for agenturets inspektionsbeføjelse bliver ikke længere begrænset til internationalt farvand. Embedsmænd i agenturet kan udpeges til EU-kontrollører og dermed udføre de inspektioner, som EU-kontrollører har adgang til efter gældende regler.

Ændringer til Forordningen om ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri ("IUU-forordningen")

Der introduceres ændringer med henblik på digitalisering af ordningen om IUU-fangstcertifikater og krav om brug af det digitale EU-system for ordningen om IUU-fangstcertifikater.

Reglerne om alvorlige overtrædelser tilpasses de nye bestemmelser i Fiskerikontrolforordningen.

Ikrafttrædelse

Det foreslås, at anvendelsesdatoen for bestemmelserne fastsættes til 24 måneder efter ikrafttrædelsesdatoen. Det vil sige, at der er 24 måneder til at sikre de nødvendige tilpasninger i administrationen og i erhvervet.

Formandskabet har fremlagt et kompromisforslag til en delvis generel indstilling, som blandt andet indeholder følgende ændringer af Kommissionens oprindelige forslag:

- Anvendelse af elektroniske fjernovervågningssystemer, herunder via CCTV (kamera), indføres obligatorisk for fartøjer på 24 meter og derover baseret på en vurdering af risikoen for at overtræde landingsforpligtelsen foretaget af Kommissionen på grundlag af en regional tilgang. Beslutningen om, hvilke flådesegmenter som på dette grundlag omfattes, træffes som en gennemførelsesretsakt i undersøgelsesprocedure. Der åbnes samtidig mulighed for medlemsstaterne til at vælge at introducere disse systemer også på fartøjer under 24 meter baseret på deres egen eller Kommissionens risikovurdering. Kommissionen får beføjelse til at udvide anvendelsesområdet for disse systemer til overvågning og kontrol af andre dele af den fælles fiskeripolitik end landingsforpligtelsen gennem gennemførelsesretsakter i undersøgelsesprocedure. Endvidere kan Kommissionen gennem gennemførelsesretsakter fastsætte regler om tekniske specifikationer for disse systemer og nærmere regler for installation, vedligehold og funktion af disse systemer.
- Visse følsomme arter⁸ skal registreres i logbogen.
- Der foreslås en undtagelse fra tolerancebegrænsningen for skøn i logbogen over fangster, uanset om de opbevares sorteret eller usorteret om bord, for mængder under 50 kg af hver art.
- Der foreslås en løsning for fangster, som opbevares usorteret om bord ("bulk"), hvorefter tolerancemarginen for skønnet i logbogen foreslås til 10 % af den samlede fangst for hver art af pelagiske arter og til industriformål. For andre arter foreslås tolerancemarginen at være 200 kg eller 1 % (den største af de to mængder) af den samlede fangst for hver af de enkelte arter. I begge tilfælde skal den tilladte tolerancegrænse være 10 % af den samlede mængde arter, som er registreret i logbogen. Undtagelserne gælder kun for medlemsstater, som har en godkendt stikprøveplan.
- Fristen for introduktion af tillempede elektroniske sporingssystemer, elektroniske logbøger, elektronisk fremsendelse af omladnings- og landingserklæringer fastsættes for fartøjer under 10 meter til 48 måneder efter forordningens ikrafttrædelsesdato.
- De specielle regler for dannelse af partier, herunder om undtagelse for blanding af flere arter i et parti og sammenlægning og opdeling af partier, der gælder for partier i forhold til den fælles fiskeripolitik, begrænses til uforarbejdede produkter iht. kapitel 3 i den fælles nomenklatur. Undtagelse for blanding af

⁸ Arter opført i bilag II og IV i direktiv 92/43/EØF, arter omfattet af direktiv 2009/147/EF og arter, hvis beskyttelse er nødvendig for at opnå god miljøtilstand i henhold til direktiv 2008/56/EF.

flere arter i et parti og regler for sammenlægning og opdeling af ovennævnte partier efter første salg præciseres.

- Det generelle krav om elektronisk sporbarhed opblødes således, at informationerne skal registreres enten på papir eller elektronisk. De skal være tilgængelige for operatører, der modtager produkterne. Medlemsstater kan imidlertid fastsætte mere restriktive regler nationalt. Der sker en udvidelse af anvendelsesområdet for sporbarhed, hvor alle partier – også dem, som er defineret af operatørerne, omfattes, således at kun prydfisk, skal- og bløddyr undtages. Der fastsættes en undtagelse for sporbarhed for fiskeprodukter solgt direkte til forbrugere på 15 kg pr forbruger pr. dag.
- Undtagelser fra krav om vejning ved landingen genintroduceres for sorterede eller usorterede fiskeriprodukter ved landingen og for fiskeriprodukter, der er sorterede om bord, forudsat, at de vejes ved landingen efter en stikprøveplan godkendt af Kommissionen. Videre genintroduceres undtagelse for vejning ved landing efter transport for sorterede eller usorterede fiskeriprodukter inden for en medlemsstat forudsat, at det sker i overensstemmelse med en kontrolplan godkendt af Kommissionen. Endelig genintroduceres der en undtagelse for vejning ved landing efter transport mellem medlemsstater, når der foreligger et fælles kontrolprogram mellem de berørte medlemsstater. Kommissionen får beføjelse til at vedtage gennemførelsesregler.
- Det generelle krav i Kommissionens forslag om, at medlemsstaterne skal have et system til at kontrollere deltagere i rekreative fiskerier (registrering eller tilladelser) fjernes. Bestemmelserne om indsamling af data fra rekreativt fiskeri opblødes og det anføres, at man kan anvende de data, som indsamles i medfør af dataindsamlingsforordningen (2017/1004).
- For bestande, som er underlagt særlige bevarelsesforanstaltninger ved rekreativt fiskeri som f.eks. kvoter eller daglig begrænsning i fangster ("bag limits") skal fangster registreres og sendes elektronisk til de kompetente myndigheder. Desuden skal der introduceres et registrerings- eller tilladelsessystem for fysiske og juridiske personer eller for fartøjer, som er involveret i rekreativt fiskeri efter sådanne bestande.
- Der introduceres en ny bestemmelse, som giver mulighed for, at der inden for rammerne af regionalt samarbejde kan fremlægges fælles henstillinger af berørte medlemsstater, der supplerer reglerne i kontrolforordningen. De fælles henstillinger kan vedrøre: a) regionale foranstaltninger med henblik på kontrol af regionale tekniske bevarelsesforanstaltninger, b) regionale foranstaltninger med henblik på kontrol af foranstaltninger vedtaget i medfør af flerårige planer og c) regionale kontrolforanstaltninger for bestande, som ikke er i sikker biologisk tilstand. De fælles henstillinger forudses vedtaget af Kommissionen som delegerede retsakter.

Sagen forventes behandlet i Rådet snarest med henblik på delvis generel indstilling. Den delvis generelle indstilling vil blandt andet vedrøre brug af elektroniske fjernovervågningssystemer, herunder via CCTV (kamera), sporing, vejning, logbogsregistrering, kontrol af rekreativt fiskeri og sporbarhed. Dermed udestår fortsat bestemmelser om blandt andet alvorlige overtrædelser, sanktioner, pointsystem, overvågning af motorkraft, fysisk verifikation af tonnage og datatilgængelighed, som forventes behandlet på et senere tidspunkt.

Europa-Parlamentets udtalelser

Europa-Parlamentet er i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF art. 294) medlovgiver. Der foreligger endnu ikke en udtalelse. Forslaget forventes behandlet i Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg, der er ledende udvalg. Europa-Parlamentets Fiskeriudvalg forventes at afgive sin udtalelse den 12. oktober 2020.

Nærhedsprincippet

Forslaget er et led i gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik, hvorfor nærhedsprincippet er tilgodeset.

Gældende dansk ret

Fiskeriloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 261 af 21. marts 2019, som ændret ved Lov nr. 558 og 559 af 7. maj 2019.

Konsekvenser

Lovgivningsmæssige konsekvenser

En vedtagelse af forslaget kan medføre behov for tilpasning af Fiskeriloven bl.a. om rekreativt fiskeri (lystfisker- og fritidsfiskertegn).

Statsfinansielle og erhvervsøkonomiske konsekvenser

Det fremgår i begrundelsen for forslaget og af den konsekvensanalyse, som Kommissionen har fået udarbejdet, at der samlet set er skønnet netto omkostningsbesparelser på 157 mio. euro (ca. 1,170 mia. kr.) over fem år sammenlignet med fuldstændig håndhævelse af de nuværende regler. Det anføres, at der kan sættes beløb på nogle af besparelserne, mens andre identificerede besparelser ikke kan kvantificeres. Fra regeringens side forholder man sig skeptisk over for denne vurdering.

Kommissionens foreslåede ændringer til EU-kontrolsystemet vil medføre væsentlige statsfinansielle konsekvenser. Kommissionens forslag forventes at medføre statslige merudgifter samlet for 181,3 mio. kr. i perioden 2022-2025. Der forventes årlige merudgifter for staten fra 2026 og frem på ca. 45-55 mio. kr. Omkostningerne vil være til en generel udbygning af blandt andet Fiskeristyrelsens datafangst for blandt andet fartøjer under 12 meter og indførelse af elektronisk fjernovervågning af fartøjer, herunder via CCTV (kamera), elektronisk overvågning af motorkraft, øget kontrol med rekreativt fiskeri, etablering af digital sporbarhed for fiskevarer samt generelt øget kontrol og sagsbehandling bl.a. i lyset af de nye krav til fartøjer under 12 m.

Forslaget forventes endvidere at medføre omstillingsomkostninger for ca. 110 mio. kr. (fordelt på ca. 20 mio. kr. til administrative konsekvenser og ca. 90 mio. kr. til øvrige efterlevelseseffektive konsekvenser) og løbende omkostninger for ca. 65 mio. kr. for erhvervet (fordelt på ca. 30 mio. kr. til administrative konsekvenser og ca. 35 mio. kr. til øvrige efterlevelseseffektive konsekvenser). Omkostningerne pålægges fiskerierhvervet samt for sporbarhed visse grossist- og detailvirksomheder og indbefatter indkøb og installering af bl.a. kameraudstyr på fartøjer, andet elektronisk udstyr til brug på fartøjer under 12 meter, indkøb og installering af udstyr til kontrol af motoreffekt, indkøb af IT-udstyr i forbindelse med digital sporbarhed for fiskevarer, krav om vejning ved landing samt generelt øgede rapporteringskrav.

Beskyttelsesniveau

Forslaget skønnes at have positiv virkning for beskyttelsesniveauet i Danmark og i EU generelt, idet forslaget generelt indebærer en styrket kontrol og bedre effekt på beskyttelsen af naturressourcerne, blandt andet gennem anvendelse af mere målrettede og omkostningseffektive kontrolinstrumenter, såsom kamera.

Høring

§ 5-udvalget (fiskeri), § 7-udvalget (rekreativt fiskeri, ferskvandsfiskeri og fiskepleje) og Det Rådgivende Fødevareudvalgs EU-underudvalg er blevet hørt.

Danmarks Fiskeriforening Producentorganisation (DFPO) bemærkede, at man er bekymret og forholder sig tvivlende over for, om der ville blive tale om reel forenkling, men forudser, at der snarere ville blive tale om ekstra byrder for erhvervet. Foreningen nævner som eksempel, at man er bekymret for et bortfald af den hidtidige undtagelse fra at registrere fangster af en art under 50 kg i logbogen, fjernelse af undtagelse for elektroniske rapporteringsforpligtelser for mindre fartøjer og nye restriktive regler for vejning og transport, hvilket alle ville indebære ekstra byrder. Foreningen finder, at foranstaltninger til kontrol af landingsforpligtelsen er forhastede, idet der stadig er problemer i implementeringen af landingsforpligtelsen. Foreningen er positiv over for, at man fokuserer mere på rekreativt fiskeri end hidtil. Danmarks Fiskeriforening PO bakker således op om en langt bedre registrering af de rekreative fangster og i den forbindelse opfordrer foreningen til, at det også skal omfatte laks og havørred. Det bemærkes, at der gang på gang mangler disse opgørelser, når disse fiskerier diskuteres.

Endelig understreges vigtigheden af at være opmærksom på særlige danske problematikker, som skal håndteres, og at man burde fokusere på en regional tilgang til kontrolpolitikken.

DFPO oplyser, at de i arbejdet med Kommissionens forslag til en revision af kontrolforordning vil arbejde på at sikre:

- at så mange regler som muligt samles i kontrolforordningen, så det bliver overskueligt for både myndigheder og erhverv at orientere sig i reglerne,
- at det er op til medlemsstaterne at håndhæve og udføre kontrollen i samarbejde med erhvervet,
- yderligere regionalisering i arbejdet med kontrol og håndhævelse og inddragelse af erhvervet i anvendelse af foranstaltningerne,
- forenkling af de eksisterende regler, og ikke det modsatte, så man ikke pålægger fiskerierhvervet unødige regler og byrder, som er svære både at håndhæve og efterleve, og
- at sikre en omkostningseffektiv kontrolforvaltning på fiskeriområdet, som ikke pålægger fiskerne unødige byrder.

Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) støttede de overordnede bemærkninger fra DFPO, herunder generelt i forhold til vigtigheden af at være opmærksom på danske problematikker og henviste særligt til bulk-problematikken, som vedrørte skøn i logbogen i forbindelse med landing af usorterede fangster i bulk. Det er her anbefalingen, at man kopierer de velfungerende bestemmelser, der nu er gældende i Østersøen, til den generelle kontrolforordning. Den øvelse betragter DPPO som lakmustesten i forhold til den igangværende politiske proces. DPPO henviser også til de fælles anbefalinger, som den pelagiske sektor og relevante NGO'er organiseret i Pelagisk AC i konsensus har fremsendt tidligere på året.

Danmarks Fiskeriforening PO (DFPO) og Danmarks Pelagiske Producentorganisation (DPPO) har afgivet følgende fælles bemærkninger til formandskabets foreliggende kompromisforslag:

Foreningerne finder, at introduktionen af en særlig definition for ”fishing vessel”, som kun gælder i kontrolsammenhæng er meget problematisk, idet at man påpeger, at kontrolforordningen og andre centrale forordninger skal kunne læses i sammenhæng, uden at brugerne skal sikre sig, at der ikke også gælder andre definitioner i andre sammenhænge. Foreningen bemærker, at en af grundpillerne i revisionen af kontrolforordningen har været at forenkle reglerne, og at man derfor bør undlade at introducere nye definitioner, som allerede er anført i andre forordninger. Foreningerne finder det positivt, at man i udgangspunktet vil lempe reglerne for små fartøjer, og giver mulighed for at faste installationer kan erstattes med andre løsninger. Foreningerne noterer sig også, at det vil være muligt at finansiere de påkrævede elektroniske installationer gennem EHFF. Foreningerne havde dog foretrukket, at der gives mulighed for helt at undtage de mindste fartøjer. Foreningerne finder det dog positivt, at man fra formandskabets side foreslår en overgangsperiode for de mindste fartøjer under 10 meter på 48 måneder fra forordningen ikrafttræden. Foreningerne bemærker, at i forhold til elektroniske logbøger og landingserklæringer, er det vigtigt at sikre sig, at de foreslåede løsninger fungerer i praksis – det skal være muligt at generere og fremsende alle påkrævede oplysninger om fangster m.m. elektronisk og automatisk, så man undgår, at fiskerne skal indtaste de samme oplysninger i flere forskellige systemer – som tilfældet er i dag, hvor systemerne, ifølge foreningerne ikke fungerer optimalt.

Danmarks Fiskeriforening PO kan ikke tilslutte sig en skærpelse af bestemmelserne vedr. REM (elektronisk fjern overvågning). Opfattelsen er, at Kommissionen generelt ikke bør have beføjelser til at via gennemførelsesbestemmelser og delegerede retsakter at pålægge såvel medlemsstater og erhvervet øgede byrder. Man henviser til, at formandskabet foreslår, at der indføres kameraovervågning af visse fartøjer over 24 meter på baggrund af en fælles risikovurdering, som Kommissionen skal udarbejde, og man derudover vil give medlemsstaterne mulighed for at indføre nationale regler for brug af kameraovervågning for fartøjer under 24 meter med baggrund i egne risikovurderinger. Denne sondring mellem fælles regler og nationale regler er ifølge høringssvaret meget bekymrende. Uanset, hvad man må mene om brug af kameraovervågning, vil en sådan mulighed bryde med princippet om level playing field og føre til uensartet implementering på et helt centralt kontrolområde. Et medlemsland, som anvender egne risikovurderinger til at indføre nationale regler for kameraovervågning vil, ifølge høringssvaret, sende et klart signal om manglende tillid til et fiskeri gennem hele EU-Systemet. I den sammenhæng vil man, ifølge høringssvaret, være langt fra den situation, hvor indførelse af kameraovervågning kunne indebære en modsvarende forenkling af andre kontrolbestemmelser og tekniske regler for fiskeriet.

Foreningerne kan ikke tilslutte sig, at man på helt fundamentale områder, giver medlemsstaterne mulighed for at gå enegang. På de mest centrale områder bør man sikre sig implementering af reglerne på fællesskabsniveau eller i en regionaliseret tilgang – ikke på medlemslandsniveau. Man bemærker, at behovet for en regionaliseret tilgang til Den Fælles Fiskeripolitik generelt, har været efterspurgt af erhvervet gennem flere år. Det forhold, at kontrolforanstaltninger i et havområde ikke nødvendigvis skal implementeres i andre, er, ifølge foreningerne, absolut et godt princip, som kan sikre ”level playing field”.

Foreningerne påpeger, at det er vigtigt for erhvervet, at fra man myndighedernes side, bruger de nødvendige kræfter på at sikre en løsning for så vidt angår problemstillingen vedr. usorterede landinger (bulk), som man fra dansk side har arbejdet på at finde en løsning på i flere år. De danske myndigheder har sammen med erhvervet gjort et stort stykke arbejde for at gøre opmærksom på problemet i Kommissionen, i rådet og i Europa-Parlamentet. Et arbejde, som man vurderer nu endelig ser ud til at bære frugt. Foreningernes holdning er, at den kompromistekst, som formandskabet har fremsat løser problemet med opgørelse af bifangster i usorterede landinger.

Foreningerne bemærker dog, at helt generelt er tiden inde til at se det i et bredere perspektiv, og gennem kontrolforordningen at løse de problemer, som i praksis gør det umuligt for fiskerne at efterleve reglerne. Det er ligeledes vigtigt at sikre, at for små fangstmængder under 50 kg af en art i det demersale fiskeri så skal man fortsat ikke være omfattet af en logbogstolerance margin på 10 pct. - som i dag er gældende. Man bemærker, at for små fangstmængder skal der ikke mange fisk til før det er relativt svært at overholde en tolerance-margin – og der skal ikke indføres unødige bureaukratiske regler som ikke giver mening. Man bemærker endvidere, at fastholdelse af 50 kg reglen også er relevant i forhold til diskussionen om sanktionering af overtrædelser af bestemmelserne i den fælles fiskeripolitik.

Foreningerne anfører, at det skal sikres, at kontrolreglerne spiller sammen på en hensigtsmæssig måde med de fastlagte flerårige forvaltningsplaner. Det gælder fx i forhold til forudmeldelse før et fartøj må gå i havn, det gælder spørgsmålet om ”udpegede havne” og det gælder bestemmelsen om stuvning ombord på fartøjerne – i alle tilfælde kan teksten i kontrolforordningen forenkles.

Foreningen for Skånsomt Kystfiskeri (FSK-PO) så med bekymring på, hvis der ville blive stillet krav om sporbarhed på skibe under 12 meter, da det ville tilføre et sårbart segment yderligere udgifter, og foreningen fandt, at man burde fokusere på at indføre sporbarhed på de fartøjer, som gav nogle udfordringer kontrolmæssigt. Foreningen var også meget bekymret over, at man formentligt foreslog e-log for fartøjer under 12 m, hvilket ligeledes ville blive en uforholdsmæssig stor byrde for et sårbart segment. Der foresloges landingserklæring for alle farvande som alternativ, hvis der ønskedes opstramning på kontrollen.

FSK-PO bakker op omkring de forlængede frister for indførsel af elektroniske sporingssystemer, logbøger mv. for de mindre fartøjer, som fremgår af kompromisforslaget. Det er dog fortsat foreningens opfattelse, at denne form for kontrol med fangster og fiskeri, med et fiskeri der ikke udgøre ret meget af de samlede fangster, er at skyde langt over målet, og bemærker, at landinger allerede i dag registreres i mange led, og kan verificeres af opkøbere og auktioner. Hvis det pålægges at mindre fartøjer skal indrapportere elektronisk og spores elektronisk, henstiller FSK-PO til, at dette bliver en APP løsning - eller lignende - der er billig for fiskerne at bruge, samt at denne udvikles af myndighederne i samarbejde med fiskerne, og at fiskerne ikke skal afholde udgifter hertil. Der skal også findes løsninger for fiskere, der fisker i mere åbne fartøjer, så foreningen anmoder om fleksibilitet. Det påpeges, at der for mindre fartøjer – også dem over 12 meter – kan være en udfordring med de mange melderegler. Det anses for nødvendigt, at der her findes løsninger, der gør, at fiskeriet kan fungere i praksis. FSK-PO mener, at forslaget mangler nogle mere beskyttende retningslinjer for fiskernes rettigheder. I dag kan en fisker ifølge FSK-PO godt udsættes for noget ”kontrollignende” uden at der aflægges rapport. Det kan f.eks. være en kontrollør på havnen. Det anføres, at det heller ikke er et krav i dag, at en besøgsrapport fra kontrollen skal udfærdiges på båden sammen med fiskeren. En sådan rapport kan udfærdiges på et senere tidspunkt. Også selv om det står i reglerne, at fiskerne skal underskrive rapporten. FSK-PO så gerne at den nye forordning øgede retssikkerheden for fiskerne på dette punkt. Med hensyn til vejning finder foreningen det ikke helt gennemskueligt, hvad der reelt foreslås. I FSK-PO mener man, at mange gentagne vejninger af fisk og partier ikke giver mening. Mange kystfiskere vejer fisken (søpakker) på

skibet, og vejer med en bismervægt. Efter losning vejes fisken igen ved opkøber, og her kan man ifølge foreningen sætte ind med kontrol. Særligt for det mindre fiskeri, der foregår i mindre havne, kan dette blive en udfordring. FSK-PO kan ikke støtte forslaget opblødning i forhold til registrering af rekreativt fiskeri. Det er vigtigt at dette fiskeri også kontrolleres, så dette udtag kan tælle med i videnskabelig rådgivning. Det forudsættes, at undtagelse for sporbarhed for fiskeprodukter solgt direkte til forbrugere er 15 kg. pr. forbruger pr. dag.

Danish Seafood Association (DSA) bemærker med hensyn til sporbarhed, at organisationen ikke var bekendt med, at der var fundet ulovligt fanget fisk i Danmark, efter at kontrolforordningens bestemmelser om sporbarhed trådte i kraft i 2011, og at reglerne burde afstemmes efter dette faktum. For så vidt angik regulering af ulovligt fiskeri, så er importen reguleret via IUU-lovgivningen og var derfor undtaget sporbarhedskravene for EU-fiskeri. Der mangler ifølge organisationen en begrundelse for at pålægge importen nye administrative byrder via krav om elektronisk sporbarhed. DSA finder, at inddragelse af ferskvandsfisk i sporbarhedssystemet er ubegrundet i forhold til bevaringshensyn. Foreningen er skeptiske over for en udvidelse af sporbarhedsreglerne til eksportvarer og EU's indre marked for importvarer. De er ligeledes skeptiske over for, at forarbejdede fiskevarer, der er sammensat af flere arter, skal være omfattet af kravet om digitale sporbarhedsinformationer, og de er skeptiske over for, at hidtil frivillige oplysninger til forbrugerinformation med forslaget skal videregives digitalt. Endelig understreger foreningen, at det er vigtigt, at vejningen foregår troværdigt, sikkert og præcist, og har forslag til detaljerede regler herfor.

DSA har fremsendt ønske om, at landinger af ferske, usorterede pelagiske arter i bulk skal vejes af uafhængig og certificeret 3. part og har noteret sig, at sådanne regler kan fastlægges via implementerende regler. DSA opfordrer til, at netop disse gennemførselsbestemmelser ikke bliver valgfrie for Kommissionen, men at Kommissionen pålægges pligt til at skulle fastlægge sådanne regler og krav.

Marine Ingredients Denmark (MID) hilser de reviderede regler om vejning velkommen og understreger, at det er vigtigt, at vejningen foregår troværdigt, sikkert og præcist. Vejningen skal derfor som minimum gennemføres af certificerede og uafhængige vejere/målere, og foreningen har mere detaljerede forslag til reglerne for vejning. Foreningen finder, at der er grund til at understrege dette for de pelagiske arter, hvor Kommissionen efter udkastet er bemyndiget til at fastlægge nærmere regler.

MID understreger, at det er et helt afgørende punkt for opkøberne af fisk landet i usorterede pelagiske landinger, at der sikres lige vilkår i EU og på længere sigt i de øvrige lande omkring Nordatlanten. Det understreges, at den danske fiskemelsindustri er førende i EU og globalt og aftager årligt fisk for ca. 1,5 mia. kr. fra danske og udenlandske fiskere. Bæredygtighed og fuld sporbarhed er et bærende element for produktionen, og et stigende krav fra kunder. Industrien er, ifølge MID, gennem de senere år gået langt i etableringen af nye og moderne modtagesystemer, der sikrer fuldstændig korrekt vejning til gavn for både fiskere og fabrikker. MID bemærker, at den danske industri er i skarp konkurrence med de øvrige producenter i EU og i landene omkring Nordatlanten, og den danske industri er helt afhængig af, at der i EU og på tværs af landegrænser sikres ens og lige konkurrencevilkår med fuld transparens. Derfor anbefales det, at det er en klar dansk prioritet at sikre et såkaldt "level playing field" på vejning, kontrol, og håndtering af data, såvel i den reviderede EU kontrolforordning som i kyststatsregi. Det påpeges, at det i den henseende er afgørende, at a) Når der er tale om usorterede landinger af ferske, pelagiske arter, uanset om det er til industri- eller konsumformål, kan dette alene udføres af myndighederne eller af overvågede, registrerede og autoriserede tredjepartsoperatører. b) Vejesystemer skal være godkendte, og vægte/teknik skal være sikre og ikke kunne manipuleres. c) Losning og vejning skal være kameraovervåget. d) Vejerresultater skal lagres og sendes direkte (i realtid) til de kompetente myndigheder sammen med billeddata fra losning og vejning. e) Vejningen af alle pelagiske arter landet fra bulkklaster skal følge nationale prøvetagningsplaner godkendt af Kommissionen efter fælles og ens kriterier. Med hensyn til forslaget om digitaliseringen af datasystemet, og at tilgængelighed, pålidelighed og udveksling af data forøges generelt, støtter MID dette.

Danmarks Naturfredningsforening (DN) finder, at forordningen bør indeholde obligatorisk elektronisk overvågning (med kameraovervågning) (REM) på alle EU fartøjer over 12 meter samt på mindre fartøjer med høj

risiko for overtrædelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik og rapporteringskrav i henhold til EU's miljølovgivning. Det anbefales endvidere, at yderligere udvide det juridiske grundlag for brugen af REM i EU eller af EU-fartøjer for at sikre, at det også kan implementeres konsekvent af operatører til andre formål end kontrol og overvågning af landingsforpligtelsen. I forhold til kontrol af de tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcer og beskyttelse af marine økosystemer skal forordningen ifølge DN indeholde specifikke kontrol- og håndhævelsesbestemmelser for EU-fartøjer. Bl.a. skal forordningen stille krav om træning af inspektører og ressourcer til at sikre, at de kan håndhæve reglerne, herunder regler til at begrænse fiskerfartøjers utilsigtede fangster af følsomme arter, placering af akustiske alarmer samt test af synkehastighed af vægtede kroge. Manglende overholdelse af regler om at mindske bifangst af følsomme arter skal falde under kategorien "alvorlig overtrædelse", og sanktioner skal indføres i overensstemmelse hermed. Med hensyn til mindre fartøjer opfordrer DN Danmark til at støtte Kommissionens forslag om at udvide brugen af et fartøjsovervågningssystem til også at omfatte mindre fiskefartøjer som er under 12 meter. Ligeledes bør Danmark ifølge DN støtte Kommissionens forslag om at indføre en elektronisk fiskerilogbog til registrering af småskibsfartøjer, inklusive detaljer om alle fangster efter art, kategori, type og anvendt redskab. DN finder, at der skal stilles krav om, at al bifangst af følsomme arter registreres af alle fartøjer i deres logbøger. I forhold til lukkede områder/perioder og marine beskyttede områder (MPA) anbefaler DN at forkorte det nuværende 30-minutters interval for frekvensen af datatransmission til hver 15. minut for at garantere en effektiv beskyttelse af marine beskyttede områder, herunder en effektiv overvågning også af mindre områder. Med hensyn til sporbarhed anbefaler DN for at forbedre muligheden for at kunne verificere, at fisk og skaldyr er lovligt fanget, at alle lovlige fiskefartøjer tildeles et IMO-nummer (International Maritime Organizations identifikations-system for skibe) i tilknytning til IUU-fangstbeviset, samt at dette inkluderer detaljer om fangstområde og fiskeredskab(er). Endelig ønsker DN, at frekvensen for medlemsstaternes rapportering om gennemførelsen af Kontrolforordningen øges til at det skal ske hvert andet år, og at medlemsstaterne offentliggør følgende oplysninger: a) samlet budget til fiskerikontrol; b) antal og type udførte inspektioner og kontroller; (c) antal og type mistænkte og bekræftede overtrædelser, herunder alvorlige overtrædelser; (d) type af handlinger ift. opfølgning på bekræftede overtrædelser og (e) antal, sted og type af mistede fiskeredskaber.

Ferskvandsfiskeriforeningen Danmark anfører, at det ikke er foreningens opfattelse, at oplægget vil reducere unødvendige administrative byrder. Ferskvandsfiskeriforeningen ser meget gerne øget kontrol af det rekreative fiskeri. Ferskvandsfiskeriforeningen ønsker også ens regler for lystfiskertegn og fritidsfiskertegn. Ferskvandsfiskeriforeningen så gerne, at alle over 18 år skal indløse fisketegn, idet foreningen ikke finder, det er urimeligt at kræve betaling af de ca. 200 kr. pr. år fra den enkelte pensionist. Inkluderingen af pensionister vil ifølge foreningen løse to problematikker, nemlig bedre opgørelser af, hvor mange lystfiskere der er i Danmark, samt en bedre økonomi for fiskeplejen. Ferskvandsfiskeriforeningen mener, at den foreslåede øgede kontrol af fiskefartøjer under 12 meter skal have en nedre grænse. Foreningen finder det acceptabelt, at arter med "bag limits", skal registres, efter fisketuren er endt. Foreningen finder det problematisk, at der stadig i oplægget står at, alle fartøjer skal have et sporingssystem. Her skal der ifølge foreningen være en nedre grænse.

Dansk Fritidsfiskerforbund (DFF) støtter i det store og hele formandskabets kompromisforslag af 20. maj, idet man dog har nogle specifikke bemærkninger. Hvad angår arter, som er underlagt særlige bevarelsesforanstaltninger nævnes der nogle nuværende arter og " bag limits " bl.a. torsk og ål. Det bemærkes, at det indtil nu udelukkende er torsk i visse dele af farvandene der er underlagt disse " bag limits " så det er ifølge DFF forkert også at kategorisere ålen sammen med disse, da de indtil nu ikke er omfattet af dette. Det foreslås, at hvis registrering af fangster bliver et krav i det rekreative fiskeri, bør det i videst muligt omfang tillempes, så dette bliver frivilligt. Der henvises til evt. at vælge en beregningsmodel for det rekreative fiskeri, ud fra det videnskabelige anerkendte Nøglefiskerprojekt under fiskeplejen. Endelig bemærkes det, at der mangler noget om det erhvervmæssige fiskeri efter glasål, da dette er en kommende EU-forordning, der må gælde alle medlemslandene. Der henvises til, at det er almindelig kendt, at der i visse sydeuropæiske lande drives et omfattende fiskeri af disse. Dette fiskeri er efter foreningens mening en langt større trussel mod bestanden, end fangsten af ål som fanges i det rekreative fiskeri. Endvidere anfører foreningen, at registreringen af fartøjer og juridiske personer, som fisker efter arter, som er underlagt særlige bevarelsesforanstaltninger, skal kunne laves på både på papir og pr. post, samt elektronisk, da der ellers vil opstå alt for mange problemer

med de rigtig mange ældre rekreative fiskere, som ikke har muligheden eller indsigten i, hvorledes man indberetter og registrerer elektronisk. Endelig bemærker DFF, at forslaget vil give et kæmpemæssigt behov for et langt større registrerings- og kontrolorgan i et fortsat meget trængt offentligt myndighedssystem, og foreningen savner nogle beregninger af, hvad dette vil koste, så man kan opveje omkostningerne mod de fastsatte mål.

Danmarks Sportsfiskerforbund anfører, at man er helt enig i, at der kan være behov for at opnå større viden om lystfiskeriets fangster i forhold til de fiskebestande, der er pressede. Det vil give en bedre mulighed for at forvalte på et oplyst grundlag og kan forhåbentligt sikre en mere fair regulering. Forvaltningen af torsk i Østersøen er et godt eksempel på, at lystfiskeriet er blevet pålagt urimeligt hårde begrænsninger på et meget tyndt fagligt grundlag. Foreningen bakker derfor generelt op om, at der ved fiskeri efter fiskebestande, der er omfattet af EU-bevarelsesforanstaltninger, skal indrapporteres om fangsterne. I Danmark vil det aktuelt dreje sig om fiskeri efter havbars, torsk og ål. For den seriøse lystfisker, der fisker målrettet efter nogle af disse arter, vil det ifølge foreningen ikke være et problem at indrapportere ved hjælp af en app – for eksempel Fangstjournalen. For den gruppe af dedikerede lystfiskere vil en daglig eller for eksempel månedlig indrapportering således ikke være et problem, ifølge foreningen. Men for rigtig mange lejlighedsfiskere, der en sjælden gang fisker fra molen, jollen, i søen eller i åen – og som kan forventes at fange en af de tre arter – anses det ikke for at være et rimeligt krav at stille. Vurderingen er, at kravet om en daglig eller bare en fangstrapportering vil kunne betyde, at rigtig mange danskere uden at vide eller ønske det kommer til at bryde lovgivningen. At det desuden vil være stort set umuligt at kontrollere, udstiller efter foreningens opfattelse bare forslagets mangler. I lyset af den korte svarfrist kan foreningen ikke komme med et bud på en løsning, der kan håndtere udfordringen – ud over, at myndigheder fortsætter som hidtil med at lave egne undersøgelser af fangsterne med de mangler, denne løsning medfører. I forhold til at registrere både, hvorfra der fanges en eller flere af de tre arter, så har forslaget de samme førnævnte mangler ifølge Danmarks Sportsfiskerforbund. Hvis man har investeret i det, som foreningen betegner som en ”fiskemaskine” med det primære formål at lystfiske, så kunne det være et relevant krav, som sikkert ikke ville møde modstand fra lystfiskere. Men for dem, der ind i mellem med foreningens betegnelse ”hyggelystfisker” fra alle andre typer af både, er det ifølge foreningen et alt for bureaukratisk forslag. Der findes ifølge foreningen sandsynligvis i titusindvis af både/joller, hvorfra der ind i mellem fanges en torsk, og foreningen finder det svært at se relevansen med at registrere alle disse både. Det nævnes som en mulighed, der ifølge foreningen sandsynligvis ville kunne bidrage med bedre datagrundlag, at alle, der fornyer deres fisketegn samtidig skal indmelde fangster af de relevante fiskearter. Svaghederne ved dette system er ifølge foreningen åbenlys – herunder at tallene vil være behæftet med en relativt stor usikkerhed, nye fisketegnsløseres fangster vil ikke indgå, og det er ikke muligt at verificere fangsterne – men det vil trods alt kunne bidrage med mere troværdige data end stikprøvekontroller. Set i lyset af at denne forordning potentielt kan skabe et unødvendigt bureaukrati, der oven i købet potentielt vil kunne medføre en masse utilsigtede lovbrud fra i titusindvis af lystfiskere, vil Danmarks Sportsfiskerforbund appellere til, at de relevante interessenter indkaldes til et møde om emnet. Danmarks Sportsfiskerforbund bakker i øvrigt op om, at det fortsat ikke skal være muligt at sælge fisk, der er fanget ved rekreativt fiskeri.

Dansk Amatørfiskerforening (DAFF) erklærer sig enige i forslagets formål om, at der skal sikres indsamling af data om fangster for så vidt angår bestande, der er omfattet af EU-bevarelsesforanstaltninger, også for det rekreative fiskeri. DAFF finder imidlertid Kommissionens konkrete forslag disproportionalt og unødigt resourcekrævende i forhold til dette formål. DAFF finder, at formandskabets kompromisforslag af 20. maj 2020 på flere punkter løser problemerne ved Kommissionens forslag. DAFF er således enig i, at dataindsamlingsforordningen (2017/1004) fuldt ud løser opgaven for arter, der ikke er omfattet af EU bevarelsesforanstaltninger. For bestande, som er underlagt særlige bevarelsesforanstaltninger ved rekreativt fiskeri, er DAFF enige i at der skal ske en indberetning til de kompetente myndigheder, men det er unødvendigt og en direkte hindring for det rekreative element i fiskeriet, hvis der er krav om, at registreringen skal ske elektronisk. Forslaget om registrerings- eller tilladelsessystem finder DAFF ligeledes disproportionalt og ødelæggende for de rekreative værdier i fiskeriet. Et eventuelt EU-registrerings- eller tilladelsessystem bør udformes således, at det ikke er mere vidtgående end det danske obligatoriske fisketegn. Et obligatorisk fisketegn giver en fuldstændig registrering at alle udøvere af rekreativt fiskeri, ifølge DAFF. Registrering af fartøjer, der kun anvendes af den enkelte fisketegnindehaver, giver ingen yderligere værdi. DAFF foreslår at en evt. registrering af

fartøjer der deltager i det rekreative fiskeri efter de omfattede arter skal begrænses til alene at gælde fartøjer, der udfører sejlads for det rekreative fiskeri på kommerciel basis.

Dansk Erhverv ser generelt fordele ved udbredelsen af digitale værktøjer, hvis de fungerer, og hvis informationerne er let tilgængelige for alle led i værdikæden. Der savnes dog ifølge Dansk Erhverv en helt tydelig definition af, hvad Kommissionen mener med elektronisk tilgængelighed. Hvis ikke dette fastlægges, vil det med stor sandsynlighed fortolkes forskelligt i forskellige EU-lande og skabe handelsbarrierer på det indre marked. Ligeledes har organisationen en generel bekymring for byrderne for særligt de mindre virksomheder, hvis der indføres omfattende og rigide krav til digital sporbarhed. Dansk Erhverv mener derfor, at en elektronisk løsning baseret på et fælles EU-system udviklet af Kommissionen vil være det mest hensigtsmæssige til at sikre, at alle sporbarhedsoplysninger indtastes og videreformidles korrekt og i samme format på tværs af landegrænser. Dansk Erhverv påpeger, at et sådan system er udviklet på andre områder for eksempel til håndtering af oplysninger på lægemiddelområdet. Et system, der er etableret i regi af Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) under Kommissionen og i samarbejde på tværs af brancheorganisationer og offentlige myndigheder i EU. Hvis en sådan løsning afvises i EU-regi, vil Dansk Erhverv kraftigt opfordre til, at staten i stedet udvikler dette til brug på nationalt niveau. Til udvikling af et sådant system ville det efter organisationens opfattelse være oplagt at hente inspiration fra Det Centrale Husdyrsbrugsregister, som drives af Fødevarestyrelsen.

Generelle forventninger til andre landes holdninger

Generelt støtter medlemsstaterne en tilpasning af fiskerikontrolsystemet til den reformerede fælles fiskeripolitik fra 2013. Mange medlemsstater har imidlertid understreget vigtigheden af forenkling og omkostningseffektivitet og finder, at Kommissionens forslag på visse punkter giver øgede byrder for administrationen og erhvervet. Flere medlemsstater har i den forbindelse særligt nævnt blandt andet de nye regler for fartøjer under 12 meter og rekreativt fiskeri. Endvidere forholder mange medlemsstater sig skeptiske over for forslaget om harmoniseringer i sanktionssystemet. Nogle medlemsstater forholder sig positivt over for introduktion af kamera, mens andre er skeptiske.

Regeringens foreløbige generelle holdning

Regeringen støtter, at fiskerikontrolsystemet tilpasses efter reformen af den fælles fiskeripolitik i 2013.

Regeringen lægger vægt på, at EU's regler om kontrol bidrager til at sikre, at målene i den fælles fiskeripolitik opnås, og at der skabes ensartede vilkår for erhvervsudøvelsen, uden at medlemsstaterne fratages mulighederne for at tilpasse kontrollen til de udfordringer, som eksisterer lokalt i kraft af flådestruktur og forvaltningsmodeller.

Regeringen lægger stor vægt på en effektiv implementering af landingsforpligtelsen. Regeringen lægger således vægt på, at introduktion af regler om elektroniske fjernovervågningssystemer, herunder via CCTV (kamera) på EU-niveau, baseres på en risikobaseret tilgang, idet man finder, at det samtidig bør skabe mulighed for lempelser i andre regler, for eksempel større frihedsgrader i redskabsvalg.

Regeringen lægger stor vægt på, at der findes en generel løsning på problemstillingen vedrørende tolerancemargin for skøn over mængder i logbogen, for så vidt angår pelagiske og industrielle fangster, som opbevares usorterede (i bulk) om bord på fiskerifartøjer i samtlige farvande.

Regeringen lægger stor vægt på, at forordningen udformes med udgangspunkt i principper om enkle, kontrollerbare og omkostningseffektive regler både for erhvervet, borgerne og administrationen, herunder reduktion af administrative byrder, og at de samlede økonomiske konsekvenser for staten og erhvervet afledt af forordningen mindskes.

Regeringen lægger vægt på fremme af nye elektroniske kontrolinstrumenter, som er omkostningseffektive og proportionale i forhold til målsætningerne, herunder enkle elektroniske løsninger for fartøjer under 12 meter.

I den sammenhæng støtter man også introduktion af elektronisk sporbarhed for større virksomheder, idet man arbejder for et fælles EU-system, således at der mest effektivt kan kommunikeres på tværs af EU.

Regeringen finder generelt, at effektive regler vedrørende vejning er et godt instrument i en solid implementering af den fælles fiskeripolitik. I den forbindelse støtter regeringen styrkede vejeregler, idet der dog bør findes håndterbare løsninger for de mange mindre danske havne, som ikke har vejefaciliteter, og som derved risikerer at miste kritisk aktivitet for den enkelte havns opretholdelse.

Regeringen finder det afgørende, at det gøres klart, at kravet om introduktion af administrative sanktioner ikke vil indebære krav om anvendelse af administrative bøder, idet administrative bøder giver anledning til forfatningsmæssige betænkeligheder i forhold til grundlovens § 3 om magtfordelingen. Regeringen finder det endvidere vigtigt, at vurderingen af, om der foreligger en alvorlig overtrædelse altid bør indebære en konkret vurdering af grovheden af den enkelte sag. Endelig finder regeringen det vigtigt, at kravet om minimumsbøder for alvorlige overtrædelser udgår. Sanktionering er et nationalt anliggende, og sanktionsniveauerne bør ifølge regeringen generelt være afstemt, således at balancen mellem de straffe, der udmåles for overtrædelser begået af forskellige sektorer i de enkelte lande, opretholdes. Niveauerne bør endvidere kunne og fastsættes i overensstemmelse med dansk strafferetlig praksis, herunder domspraksis. Subsidiært bør størrelsen på minimumsbøder reduceres.

Fra regeringens side støtter man et godt kontrolsamarbejde på EU-plan, men finder ikke, at EU-kontrollørers område til at udføre inspektioner skal udvides til medlemsstaternes territorium, subsidiært bør de ledsages af den berørte medlemsstats inspektører.

I forhold til måling af motorkraft arbejder regeringen for, at der findes en løsning, der reducerer omkostningerne, f.eks. ved en løsning baseret på en risikobaseret tilgang og med fokus på de havområder, hvor der er fastsat specifikke regler om motorkraftbegrænsninger.

Regeringen arbejder for passende ikrafttrædelsestidspunkt med mulighed for tilpasning af elektroniske systemer.

Regeringen arbejder for, at der anvendes gennemførelsesbestemmelser frem for delegerede retsakter i videst muligt omfang for så vidt angår bestemmelser, hvor bestemmelserne vurderes at kunne have betydelige konsekvenser, for eksempel økonomisk eller administrativt, for medlemsstaterne og/eller erhvervet i forhold til hvilke løsninger der vælges for implementeringen.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 12. juli 2018.

Sagen har endvidere været forelagt Folketingets Europaudvalg den 8. juni 2018 forud for rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 18. juni 2018, jf. samlenotat oversendt til Folketingets Europaudvalg den 31. maj 2018.

Notaterne er ligeledes fremsendt til Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg.